XENOPHONTIS SOCRATICI RHETORIS Hieron ſiue Tyrannus, liber utiliſſimus his qui rempublicam adminiſtrant, Des. ERASMO ROTERODAMO interprete.

Authore damnato opus vero expurg. permissu

Opus recens.

FRO BEN

BASILEAE, IN OFFICINA
FROBENIANA, ANNO
M. D. XXX.

Cum gratia & priuilegio Cæſareo.

DES. ERASMVS ROTERODA/
mus Clariſſimo uiro D. ANTO/
NIO Fuggero S. D.

NON ſine cauſa uir amiciſſi/
me ueterem de Ata que/
relam in tuis ad me literis
renouas. Nullo enim un/
quam ſeculo illa magis ſuo nomini re/
ſpõdit, quàm hoc, nec latius per omniũ
mortaliũ capita diuagata eſt, cui præ/
ter innumeras calamitates hoc quoque
mali iure ferimus acceptum, quod nos
animorũ beneuolentia coniunctiſſimi,
conſuetudine diſtracti uiuimus. In hu/
ius tamen incommodi ſolatium, nonni
hil remedij uideor mihi reppeiſſe. Nã
hiſce diebus quũ inquirẽs neſcio quid,
chartarum mearũ aceruos excuterem,
ultro & ut arbitror, deo quopiã ita uo/
lente, uenit in manus, quod ante annos
aliquot uertere tentarã ex Xenophon
tis tyrãno. Id quo minus tum abſolue/

 rim,

HIERON SIVE TYRANNVS. DES. ERASMO ROTERODAMO INTERPRETE.

SIMONIDES poeta die quodam acceſſit ad Hieroné tyrannũ, quũq; ociũ forte eſſet utriſq;, Simonides hũc in modũ loquutus eſt, Velles ne mihi explicare Hieron, ea quæ probabilius eſt te melius noſſe q̃ ego noui? Et quænam, inquit Hieron, ſunt iſta quæ mihi notiora poſſint eſſe q̃ tibi, uiro tam erudito, tantaq; ſapientia prædito? Noui, inquit, te quum eſſes priuatus, & nunc regno potientẽ noui. Quũ igitur utrunque uitæ genus ſis expertus, ueriſimile eſt hinc te noſſe melius me, quid diſcriminis ſit inter uitã regiam & inter priuatam,

DES. ERASMVS ROTERODAMVS PETRO AEGIDIO SENATVS ANTVERPIANI AB ACTIS S.

SIC VISVM eſt ſuperis PETRE chariſſime, ut hoc officij tibi præſtarem in luctu, q̄d in lætiore argumēto maluiſſem. Id ſi parū feliciter à me factum eſt, erit humanitatis tuæ æqui boni conſulere certe ſtudium noſtrum ac promptam animi uoluntatem. Iam olim alieniſſimus ſum à pangēdis carminibus, itaq; uereor ne carmina eſſe neges quæ mitto. Alioqui perquàm lubens ſatisfeciſſem uel tuo animo, uel Corneliæ quondam coniugis memoriæ, cuius tāta fuit morum integritas, ut uel priſcis illis ſeculis quibus adhuc Aſtrea uerſabatur

in terris

O cœlites, quur talibus ſaltem uiris
Non eſt perhennis addita immortalitas?
Quod reſtat unum Claua triſti carmine,
Et lachrymis mœſti parentamus tibi.

ERRATA EX TYRANNO

Pagina 15. uerſu 7. lege, quin noſti.
Pag. 12. uerſu 1. lege, quotquot enim ſunt.
Pag. 23. uerſu 6. lege, uideantur.
Pag. 26. uerſu ab imo 5. lege, admittit.
Pag. 18. uerſu 7. lege, non hoc amo.
Pag. 21. uerſu ab imo 4. lege, mente.
Pag. 44. uerſu 5. lege, priuatus, hic. Ibidem uerſu ab imo 8. pro porro lege, peracto. Et uerſu proxime præcedenti lege, uoluptatis?

BASILEAE, IN OFFICINA
FROBENIANA, ANNO
M. D. XXX.

FRO BEN